

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

Biserica Sfântul Nicolae vă invită, părinți și copii, să luați parte la "SERBAREA DE CRĂCIUN", care va avea loc duminică, 18 decembrie 2016, după Sfânta Liturghie.

PROGRAMUL LITURGIC IN SĂPTĂMÂNA 12 - 18 DECEMBRIE 2016

Miercuri 14 DECEMBRIE:

ACATISTUL SFÂNTULUI ELEFTERIE – ora 6.00 PM

Vineri 16 DECEMBRIE:

PARACLISUL MAICII DOMNULUI – ora 6.00 PM

Sâmbătă 17 DECEMBRIE :

UTRENIE, SFÂNTA LITURGHIE ȘI PARASTAS – ora 8.30 AM

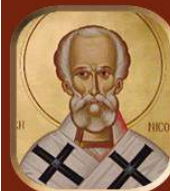
VECERNIE – ora 6.00 PM

Duminică 18 DECEMBRIE:

UTRENIE ȘI SFÂNTA LITURGHIE – ora 8.30 AM

SERBAREA DE CRĂCIUN A ȘCOLII DUMINICALE – ora 13.00 PM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
917. 592. 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA A 28 -A DUPA RUSALII

Zis-a Domnul pilda aceasta: Un om oarecare a făcut cină mare și a chemat pe mulți; și a trimis la ceasul cinei pe slujitorul său ca să spună celor chemați: Veniți, că, iată, toate sunt gata! Și au început toți, câte unul, să-și ceară iertare. Cel dintâi i-a zis: Am cumpărat un ogor și trebuie să ies ca să-l văd; te rog, iartă-mă. Și altul a zis: Cinci perechi de boi am cumpărat și mă duc să-i încerc; te rog, iartă-mă. Al treilea a zis: Femeie mi-am luat și de aceea nu pot veni. Și, întorcându-se, slujitorul a spus stăpânului său acestea. Atunci, mâniindu-se, stăpânul casei a zis: Leși îndată în piețele și ulițele cetății, și pe săraci și pe neputincioși, și pe orbi și pe șchiopi adu-i aici. Și slujitorul a zis: Doamne, s-a făcut precum ai poruncit, și tot mai este loc. Și a zis stăpânul către slujitor: Leși la drumuri și la garduri și silește-i să intre, ca să mi se umple casa, căci zic vouă: Nici unul din bărbații aceia care au fost chemați nu va gusta din cina Mea. (LUCA 14, 16 - 24)

PEDAGOGIA ASCULTARII

Auzim mereu: Suntem datori unii altora cu ascultarea. În această ultimă scrisoare, vă cer să ascultați inima lor, a copiilor, mai întâi, înaintea inimii voastre. Sunt tineri. Inima lor bate mai iute și mai neadaptat la viață decât a noastră. Vor să aibă duminicile lor? Faceți din celelalte zile posibile zile de întâlnire cu Dumnezeu pentru ei. Surprindeți-i cu o lectură, un gând ori un sendviș mai altfel. Nu trebuie să fiți cool cu orice chip, dar spuneți-le că vă place modul în care ei sunt pe val. Ajutați-i să fie copiii voștri, nu copiii părinților voștri ori copiii din visurile voastre! Realismul pedagogiei participării la viața Bisericii începe cu realismul participării la viața de familie. Nu, cititul Scripturii nu este interzis și nu necesită acordul părinților! Nici spălatul vaselor ori curățenia din cameră nu dăunează grav sănătății sufletești! Țineți casa caldă sufletește, chemați în ajutor sfinții și nu uitați să le propuneți tinerilor din casă un plan de viață cât mai aproape de ceea ce gândesc.

Lumea e fracturată de greutatea unor proiecte aiuristice, furată de peisajele de mucava ale scenei politice ori socio-economice. Rugați-vă, să vă vadă! Dar mai ales rugați-vă când nu vă văd. Iertați și cereți iertare când greșiți. Dăruiți, oricât de mare ar fi oboseala de viață, zâmbetul încrezător în Dumnezeu. Nu, copiii noștri nu sunt de vină pentru toanele șefilor noștri ori tensiunea socială în care ne tulburăm existența. Nu! Ei nu sunt vinovați de larma apocaliptică a falselor credințe și nici de recrudescența sincretismelor ieftine. Au o singură vină: aceea de a fi copii ori tineri. Felix culpa, cum ar spune Fericitul Augustin. Nu, nu de lecții de viață au nevoie, ci de viață, de viață propriu-zisă, cu bune și rele, cu sușuri și coborâșuri, cu lumini și umbre. Oricât de sus ar zbura o aeronavă, nu ajunge la capătul călătoriei nici un pasager dacă aeronava nu aterizează. Și știți foarte bine ce greu pare când ai senzația că nu mai aterizezi!

Dacă „fratele nostru este viața noastră”, cum spune Sfântul Siluan Athonitul, copilul nostru nu poate deveni răul din viața noastră decât dacă ne încapățânăm. Așa cum ne încapățânăm să alunecăm spre iad când raiul ne așteaptă, ne e ținta mai la îndemână. Nu faceți din biserică punctul de tensionare al duminicii,

ci spațiul participării cu bucurie! Fiți limpezi și calzi, adevărați, ca să vă întăriți astfel în discernământul pedagogic! Sfântului Antonie cel Mare, marele Părinte al pustiei, i se datorează o serie de gânduri despre discernământ, unele extrem de actuale și de firesc aplicabile la educație: „Este o rânduială a lui Dumnezeu ca, pe măsură ce crește trupul, sufletul să se umple de minte, ca omul să poată alege dintre bine și rău ceea ce îi place. Toate trupurile au suflet, nu însă și toate sufletele minte. Căci mintea iubitoare de Dumnezeu vine la înțelepți, cuvioși, drepți, curați, buni, milostivi și binecinstitori. Iar prezența minții se face omului ajutor spre Dumnezeu” (Învățătură despre viața morală a oamenilor și despre buna purtare, 126, Filocalia 1, București, 2008, p. 40). Or, în alt loc: „Sufletele care nu sunt ținute în frâu de rațiune și nu sunt cârmuite de minte, ca să sugrume, să stăpânească și să cârmuiască patimile lor, adică întristarea și plăcerea, se pierd ca dobitoacele cele necuvântătoare, rațiunea fiind târâtă de patimi ca vizitiul biruit de cai” (Idem 96, p. 34).

Să ținem vie preocuparea noastră pentru adusul copiilor la biserică, dar și mai vie dorința lor de a-L cunoaște pe Dumnezeu Cel în Treime slăvit! Nu ritmicitatea prezenței îi va face vii, ci viața ce li se transferă, li se transfuzionează cu fiecare prezență în biserică. Cereți, așadar, exigență la slujire, predică și cateheză! Lucrați pentru bucuria lui Hristos, învățați de la Sfântul Andrei Șaguna chemarea lui din urmă: „Nu vă sfădiți, aveți-vă bine!” E foarte important să nu transferați copiilor nici bârfa și nici atitudinile arogante întâlnite în comunitate, ci să-i deprindeți cu liniștea și meditația. Dar pentru ca ei s-o dobândească, avem nevoie ca noi, maturii, să ne maturizăm în Hristos. Să înțelegem că preotul nu este simplu prestator de servicii, ci și fratele nostru, obosit și responsabil, dar prezent acolo, la marginea spre cer a lumii, ca martor al Învierii. Învierea trebuie să o mărturisim pentru ca dragostea noastră să fie deplină. Nu încetați să rămâneți umani, calzi și aplecați spre nevoia celuilalt. Și ei vă vor urma, vor ține să participe la bucuria Voastră.